

HET OPTIMISME

BERICHTDIENST

30 juli 1954

Goedenavond vrienden.

De intelligentie geeft hierna weer de waarschuwing dat ook zij niet alles weten en dat wij dus zelf moeten nadenken, controleren en eventueel op- of aanmerkingen zeker naar voren dienen te brengen en zegt verder, en daarmee is de inleiding gelukkig weer voorbij en nu rest mij alleen nog vlug een paar punten van de "berichtendienst" te noemen voordat ik aan mijn eigen onderwerp kan beginnen.

De "berichtendienst" heeft dan het volgende: Zover bekend op het ogenblik in Oost-Duitsland, in Polen, Rusland en al deze gebieden van het Oostelijk blok worden arrestaties verricht van actief werkende personen, die zich richten tegen het daar heersend regime, waarschijnlijk 100 tot 150. Dan verder, er zijn nieuwe directieven ten aanzien van de houding van de Ver. Staten en wij verwachten dat binnenkort de Senaatscommissie, de Senaat een aantal besluiten voor zal leggen o.a. over handel, nijverheid, in- en export. Dit zal voor Nederland waarschijnlijk enkele ongunstige, naast één zeer gunstig punt bevatten. Het is te verwachten over een maand of twee á drie in behandeling, waarschijnlijk dus over vijf of zes maanden, mits niet verworpen, actief.

Dan heb ik u verder eigenlijk weinig te vertellen op het ogenblik. O ja, de berichtendienst heeft nog een item en dat is dit: De versterkte activiteit van de oecumenisch-christelijke kerken in West-Europa, heeft geleid tot een versterkte aanklank (opwekking? Red.) van de Christenen in Oost-Europa en als resultaat heeft Oost-Europa besloten zich te wenden tegen de sterkste exponenten van een christelijke wereld en christelijke eenheid. Dit zal echter niet die mate kennen van arrestaties en vervolging die vorige dergelijke politieke handelingen te zien gaven. Ik hoop dat ik het goed heb opgevangen, het is een bericht dat mij nog net wordt toegestuurd. O ja, en dan misschien voor u ook wel interessant om te weten, voor Nederland te verwachten binnenkort een, zowel klimatologische als financiële verbetering. Allebei erg prettig! Ik denk dat het klimaat u meer interesseert dan het sterker en harder worden van uw valuta, ik kan mij natuurlijk vergissen daarin, maar beide zijn dus op komst en in beide gevallen zult u ongeveer nog een week geduld moeten hebben voordat het tot uiting gaat komen. Ja, en nu heb ik mijn corvee achter de rug.

HET OPTIMISME

Vrienden, ik zou vanavond met u willen spreken over "het optimisme", u vindt het misschien heel vreemd dat, waar men kent: het christendom, katholicisme, het humanisme en wat dies meer zij, dat ik hier eens - waar wij toch uiteindelijk ook streven naar geestelijke bereiking - een lans wil gaan breken voor iets wat lachend eigenlijk altijd door de mensheid wordt beschouwd. Maar ik zou graag een lans willen breken met u voor het optimisme, want de hele wereld op het ogenblik zit zo heerlijk te knauwen op de fouten van anderen: dit is niet goed en dat deugt niet en als we kijken naar de jongelui, als we kijken naar de ouwe lui, als we kijken naar de regering, naar de tram, naar de trein, naar de PTT, naar de scheepvaart, naar de luchtvaart, en zo kan ik nog wel een uurtje verdergaan, dan zie je wel dat die wereld toch niet meer zo is als ze was. Dat is nu een grondig pessimisme, waarmee de mensen niet alleen hun eigen leven, maar ook dat van anderen onmogelijk maken. Per slot van rekening, alle onaangenaamheden, vrienden, die komen heus wel, maar waarom zou je altijd op alle slakjes zout leggen? En ik weet dat er vooral in deze kringen zeer veel mensen zijn die dat toch doen, ondanks alles, die zeggen: "ja ik vind het allemaal mooi, ik wil mij geestelijk verrijken en bekwamen" en dan zeggen ze er heel pessimistisch achteraan: "want van deze wereld komt toch niets terecht". En dan is er niemand in de buurt die vraagt: "ja, maar wat zou er nu van u terechtkomen als de wereld er niet was"? Al die pessimisten, al die zelf tevreden mensen, vol

veroordelingen voor de hele wereld, die zouden eigenlijk eens voor ogen moeten worden gehouden: Waarde vriend, waarde vriendin, je bent toch eigenlijk wel heel tevreden met jezelf, nietwaar, want anders zou je niet zo oordelen over anderen. Dan heeft die wereld toch schijnbaar iets tamelijk volmaakts voortgebracht, althans in uw ogen, ik kan het er niet mee eens zijn helemaal, maar enfin.

Ja, dit is het punt waar wij ons werkelijk eens een ogenblik op moeten werpen. U weet allemaal dat de hele wereld vol zit met lichtpunten. Zeker, het regent vandaag en je hebt vakantie. Maar als nu toevallig die gezellige film niet liep, dan had je helemaal een slechte dag gehad. Natuurlijk, het is vervelend dat tante Daantje en oom Barend op bezoek komen, maar als ze nu die koekjes niet hadden meegebracht, dan was het nog veel erger geweest.

Ik hoor zo hier en daar zo sissen en grijnzen en grinniken, maar heeft u er wel eens zo over gedacht, dat al die onaangename dingen uiteindelijk toch ook wel weer iets aangenaams met zich meebrengen? Je kunt over alle dingen uiteindelijk zo heerlijk kankeren. En dan kun je gaan zeggen: ja, die politie van tegenwoordig dat is zoiets van Schalkhaar, want heeft niet pas weer een politiehond gebeten in Amsterdam? Hebben ze weer niet..... en dan komt er een hele reeks bezwaren uit alle steden van het land, misschien zelfs uit alle landen ter wereld bijeengegaard. Maar diezelfde mensen die daar zo over inzitten, die vinden het heel gewoon dat het verkeer goed geregeld is, dat niemand bij u inbreekt en dat er een telefoonnummer is dat je maar op hoeft te bellen en je hebt direct alles bij de hand.

Die mensen die kijken niet naar een verkeersagent die met werkelijk bewonderenswaardige rust en routine zijn ijzeren gebaren staat te maken, al of niet toeterende, en daarmee het verkeer met een behoorlijk grote snelheid over een kruising heen loodst. Ach, dat is toch gewoon, daar kijken we niet naar. Nee, maar dan moet je die agent zien, nu houdt hij dat jongentje toch zo gemeen vast.

Merkt u iets? Die mensen zijn pessimisten, die mensen zeggen: die tram die wacht nu eens niet op mij, wat is dat toch voor een tram? Ik noem verwijten die ik in de praktijk heb waargenomen en opgevangen. Maar ze praten er helemaal niet over dat die conducteur niet alleen bleef wachten, maar ook die koffer er nog in heeft gezet, ergens anders.

Je kunt natuurlijk het hele leven van de donkere kant gaan bekijken en heus niet alleen de wereld, maar ook je eigen geestelijk leven, want er zijn mensen die zijn pessimistisch over de wereld, maar nog veel meer over zichzelf, die zeggen: "ach, ik vind het allemaal zo mooi om te horen" en wat is het toch prettig dat er nog goede Christenen zijn, maar ach, ik arme mens kan het toch niet, ik ben zo slecht, ik ben zo zwak enz., of ze zeggen: "ik ben zo dom" of "ik ben maar een eenvoudig mens" en dan hebben ze meteen de excuses bij de hand. Pessimisten, mensen die doodgewoon vergeten dat er nog veel goeds in de wereld is, dat er veel goeds in de mens schuilt. Wanneer u voelt dat u zwak bent op geestelijk terrein, wanneer u merkt dat het stoffelijk niet zo goed gaat, dan kun je uiteindelijk nog zeggen: "ja, maar dat heb ik dan toch nog". Je kunt zeggen per slot van rekening: "ik voel nu wel dat ik nog helemaal niet volmaakt ben, geestelijk, maar ik weet het in ieder geval en dus is er kans dat ik mij verbeter, ik ben eigenlijk toch nog erg gelukkig". Er zijn mensen die heel erg gebonden en geboeid zijn dag-in-dag-uit, u weet wel van die mensen die op een bed geketend liggen met een of andere ziekte, tuberculose, misschien in een voortdurende krampspijn langzaam verterend van kanker, nog een paar dagen verder leven, die toch nog dankbaar zijn voor kleine dingen. We hebben mensen gezien in de oorlogen die te midden van een hel, blij konden zijn omdat er een enkel bloemetje stond, omdat het nu toevallig vandaag weer eens een zonnige dag was en misschien omdat ze nog een korst brood vonden en die daar werkelijk gelukkig mee waren en zeiden: nu ja, dan is de wereld toch nog niet zo slecht als ik wel dacht.

Dat zijn de optimisten en dat zijn de mensen die er komen. En nu bedoel ik niet dat loze optimisme, nietwaar, waarmee iemand naar een zaak gaat, alvast een serie bestellingen doet ten bedrage van ettelijke duizenden, omdat hij toch een twintigje in de loterij heeft genomen, denkende: dan win ik de honderdduizend wel. Dat is geen optimist meer, dat is een dwaas. Maar een gezond optimisme dat hebben we allemaal nodig. Natuurlijk, er kan aan alle kanten worden gezegd dat het kwaad zo slecht is, er kan gepraat worden over arbeidsverhoudingen die niet ideaal zijn, over belastingen die te zwaar drukken, over treinen die net niet lopen wanneer je ze nodig hebt, er kan gesproken worden over een wereldpolitiek waar uit veel praten toch schijnbaar maar heel weinig werkelijk tot stand komt, je kunt over alle dingen gaan zitten razen, vrienden, maar er is nog vrede in de wereld, het is nog zo dat u leeft in dat gelukkige deel van de wereld waar geen mens behoeft te (ver)honger, u leeft nog steeds in

een wereld waar u geestelijk de vrijheid hebt om te zoeken naar bewustwording zoals u dat zelf verkiest. U hebt de gelukkige kracht in u op het ogenblik, zoals ieder mens, om door vrije wil te beslissen wat u zult gaan doen en wat u zult laten, wanneer u de consequentie ervan neemt. U leeft in een wereld waarin elke mens op zijn manier God mag vinden en waar het helemaal niet verboden is God op de ene manier te zoeken of op de andere, u leeft in een wereld waarin per slot van rekening met een omdraaien van de knop, voor de meesten van u, orkesten en sprekers klaar staan, die vroeger misschien eens in de honderd jaar ergens in een kleine plaats spraken. U leeft in een wereld waarin alle rijkdom te vinden is, de schouwvensters van uw grote magazijnen. U leeft in een wereld waar misschien veel te zien is wat u graag zou willen hebben, maar ook in een wereld waar u maar weinig hoeft te derven wat u werkelijk van node heeft. Die wereld is niet zo slecht, vrienden, en daar mag je niet pessimistisch over denken. Wat heb je eraan als je de hele boel afbreekt?

Wie van al die afbrekers heeft er iets beters voor in de plaats te stellen? Wie van al die pessimisten en kankeraars, mijn vrienden, van al die kwebbelaars en rebbeelaars is in staat om één mens een ogenblik gelukkig te maken? Wat hebben al die lede en node woorden (lege en zware woorden? Red.) de wereld aan vreugde, aan blijheid, aan bewustwording gebracht? Niets. Dergelijke beschouwingen die leiden tot het scheppen van wat men kan noemen de kaste van de profiteurs, de zwarthandelaren, diegenen die leven op de grens van de samenleving, juist nog blijvend binnen de wet en vergarend de rijkdommen die ze een ander ontnemen. Ja dat, dat zijn de pessimisten die zeggen: nu ja, wat komt het erop aan, de wereld gaat toch in elkaar (onder; Red.), waarom zou ik nu nog zo netjes blijven?

De pessimisten dat zijn soms de jonge mensen die in een verward en onwezenlijk verzet tegen de wereld maar net doen of ze rovers zijn en bandieten, die lang voordat het de tijd daarvoor is, in donkere laantjes, langs de dijken ergens hun vertier zoeken, die niets meer heilig of hoog achten, dat zijn de pessimisten en die zijn in de wereld gekomen door het pessimisme van de ouderen. Als u en met u deze wereld, optimistisch gestemd zou zijn, u zou vertrouwen hebben in de mens, wetende dat er haast geen enkele mens is die met vreugde een ander doet lijden, dat de meeste mensen lijden veroorzaken, meer door hun onnadenkendheid of door hun foutieve instelling tegenover de maatschappij, dan werkelijk om een ander leed te berokkenen. Wanneer u dat toch begrijpt dan gaat u anders spreken, dan zegt u niet: "het zal onze tijd wel duren en na ons de zondvloed", dan zegt u niet: "wat geeft het, de wereld is toch een warwinkel en ik zal wel zien dat ik er kom".

Dan zegt u, of u nu jong bent of oud: ik heb een taak in deze wereld, een taak die schijnbaar stoffelijk en materieel is, maar die in geestelijke waarde ver uitsteekt boven al het stoffelijke wat ze tot stand kan brengen; het is mijn taak om optimist te zijn in de volle zin van het woord, om de mensen te vertrouwen, want ergens is nog een goed mens. Ik zal elke keer weer gaan en elke keer voor een ander mezelf opofferen, niet omdat ik dat nu zo edel van mijzelf vind, maar omdat ik weet dat het nodig is, ik zal de jongelui niet meer veroordelen, want ik weet dat ze in zichzelf met zo'n leegte en met zo'n hoop problemen te worstelen hebben, daar zit wat goeds in en we zullen het eruit halen.

Dat zijn de optimisten en wat doen die optimisten? Die ontsluiten in de kracht van hun wezen en hun woorden en werken, langzaam maar zeker, vooral de benarde, kleine, pessimistische zielen, een nieuwe wereld. Eén mens die vertrouwen kan geven, één mens die kracht kan geven, één mens die durft te helpen zonder direct alle zekerheden te vragen, die geeft soms 10 tot 20 mensen een nieuw vertrouwen in het leven, een nieuwe kracht om verder te gaan. Een nieuwe kracht om verder te gaan, dat betekent ook een instelling waarbij men nader komt tot de naaste, een instelling waarbij men ook gaat zeggen: "nu ja, het zal wel niet zo bedoeld zijn" en "och, laat ik proberen om het te verdragen, zolang als het alleen mij maar aangaat is het zo erg nog niet" en "ik zal proberen om de zaak recht te zetten op de beste manier, maar toch niet direct er op afvliegen".

Dat is wat de wereld nodig heeft, vrienden, geestelijk zowel als lichamelijk, samenwerking, vertrouwen in elkaar, gezonde naastenliefde, die heus niet zover gaat dat ze zichzelf helemaal opoffert en over zich heen laat lopen, een verdraagzaamheid die niet betekent dat je nu die hele wereld maar laat slaan zoals die wereld wil, maar een naastenliefde die zegt: zie, een ieder die enigszins van goede wille is, waarvan ik niet zeker weet dat hij van kwade wille is, die zal ik helpen. Een mens waarvan ik niet zeker weet dat hij niet te vertrouwen is, die geef ik mijn twijfel en daarom zal ik hem vertrouwen totdat het tegendeel bewezen is, ik zal voorzichtig zijn, maar ik zal vertrouwen, ik zal proberen om niet te letten op al die kleinig-

heden. Dat is eigenlijk de naastenliefde, dat is hetgeen wat voor de wereld zo nodig is. En de wereld weet het, de wereld spreekt van UNO, van EEG, van Benelux, de wereld spreekt van verbond, van een evenwicht, van een samengaan en een opheffen van alle noden, maar de wereld kan het nog niet verwerkelijken, en weet u waarom? Omdat al die kleine mensjes zoals u en u en u daar, en al diegenen daar buiten in de straten en in de huizen van deze stad en in het land, geen vertrouwen hebben in hun medemensen, omdat zij pessimisten zijn, omdat zij bang zijn om een dubbeltje te geven wanneer niet gegarandeerd wordt dat ze minstens 10% rente krijgen, ze willen niets riskeren en niets wagen, wat ik heb dat heb ik en de wereld is er alleen maar op uit om het me af te nemen.

Geestelijk precies hetzelfde: "we zouden wel graag samengaan" zeggen de katholieken, "maar wij kunnen uiteindelijk niet verder gaan dan dit". En de anderen die zeggen: we vertrouwen jullie niet, want dat is maar machtspolitiek. Als men elkaar eens wat meer vertrouwen kon, vertrouwen durfde, wanneer men iets meer de ogen kon richten op de gouden mogelijkheden van de toekomst, op de ogenblikken van vrede en van verpozing en geluk die zelfs de meest verwarde tijd de mens biedt, dan zou er iets ontwaken dat een EEG niet alleen mogelijk, maar misschien zelfs overbodig zou maken, en dan zou er iets ontwaken dat een Benelux in plaats van een soort arena van ministers, zou maken tot een werkelijke eenheid van mensen, dan zou een UNO niet meer het schouwtoneel zijn van politieke redenaars in de eerste plaats, maar dan zou het zijn het hart van de wereld, het hart van de mensheid, en dat behoort het toch te zijn, dat wenst u allemaal, u wenst dat een ieder het Licht ziet, u wenst dat een ieder vrede kent, u wenst dat ieder mens gelukkig kan zijn. En daarom, omdat u dat wenst, moet u optimistisch zijn. Het kan allemaal en het zal allemaal gebeuren, maar wanneer, dat hangt ook van u af, het hangt af van vertrouwen dat u durft te stellen in uw medemensen, het hangt af ook van de geesteskracht die u bezit, om de slagen die u vaak te verduren krijgt, te nemen, te incasseren, zonder daardoor onrechtvaardig te worden. En dat vrienden, was dan voor vanavond mijn onderwerp. Het is misschien een heel eenvoudig onderwerp geweest en heel wat meer of heel wat minder dan u van mij verwacht hebt, maar geloof u mij, deze eenvoudige dingen zijn veel en veel belangrijker dan hoogdravende theorieën die je toch niet in de praktijk kunt brengen. Wanneer u vragen heeft over dit onderwerp, of opmerkingen, wil ik daar graag antwoord op geven.

Vraag: Vraag over vliegende schotels doch niet te verstaan. Uit het antwoord kan worden afgeleid wat met de vraag bedoeld is.

Antwoord: Dat is heel begrijpelijk, waarde vriend, maar wanneer we beginnen met die dingen (te spreken over vliegende schotels etc.) bestaat het grote gevaar dat we onze geestelijke roeping helemaal uit het oog verliezen en dat we uiteindelijk worden tot een vraagbaak: wie de Tour de France zal winnen, of het morgen regent en of je overmorgen nu zuurtjes mee moet nemen of een bord erwtensoep, en juist dat willen we nu graag voorkomen. Ik weet niet of u het gemerkt heeft hier, die regelmatig komt, maar er is de laatste tijd in sommige vragen een tendens naar, laten wij zeggen, het sensationele en het lichtere. Wanneer die verder door zou gaan, dan zouden we ons zelfs genoopt zien om de "berichtendienst" toch weer stop te zetten. We willen u graag op de hoogte houden van hetgeen wij waarnemen, wat wij verwachten.

Dat kan natuurlijk niet elke week iets belangrijks zijn, er zullen weken voorbij gaan dat we niets te zeggen hebben, maar wanneer dat zo is dan zeggen wij dit omdat het een soort commentaar vormt op nieuws dat u reeds kent of nieuws dat u zult gaan vernemen, in de hoop dat u daaruit conclusies zult durven en weten te trekken.

En als we dat in de "vragenrubriek" (het) dan nog eens dubbelop krijgen, dan gaat 3/4 van onze tijd juist deze richting uit en dat lijkt mij toch zeker niet in de zin van uw streven en ik weet ook zeker dat het niet gaat in de zin van ons streven. Voldoende duidelijk voor u nu, waarde vriend?

Het is dus geen verwijt aan degenen die dergelijke vragen gesteld hebben, maar het is alleen een commentaar op deze vragen en een verzoek u verder daarvan zoveel mogelijk te onthouden.

Moet ik nog meer vragen beantwoorden aangaande het onderwerp? Schijnbaar niet. Dan, mijn vrienden, geef ik u over aan de volgende spreker die een onderwerp van uw keuze voor u behandelen zal. Goedenavond.

WAT IS PSYCHISCHE ENERGIE

Goedenavond vrienden.

Nu krijg ik een onderwerp van u. Wat zal het zijn deze keer?

Reactie: In één van de vorige toespraken is door één van uw sprekers, in verband met de gedachtekracht de opmerking gemaakt: "Wanneer je iemand in gedachten op zijn tenen wilt trappen, dan gaat je eigen voetje eraan". Nu lijken mij daden, uitgevoerd door individuen als gevolg van uitgezonden gedachtetrillingen, waarbij geappelleerd wordt aan bepaalde gevoelens van de ontvanger, begrijpelijk. Is omzetting in materiële vorm van gedachtetrillingen ook mogelijk en zo ja, welke energie ligt hieraan ten grondslag? Wat is psychische energie?

Spreker: Nou, dan zullen we maar eens kijken wat we ervan terechtbrengen.

Allereerst: Wat is psychische energie? Nu kennen we eigenlijk de psyche, bij de mensen althans als aanduiding van de gedachte plus het geestelijk leven dat rond deze gedachten en in het lichaam en rond het lichaam zich afspeelt onder de naam: geest. En deze energie is vaststelbaar, is elektrisch - ja, geen hoogspanning hoor, ofschoon er wel vaak van overspanningen sprake is, maar dat is toch niet van elektrische aard, eerder een uitputtings-toestand of een te sterke inspanning - deze energie zullen wij moeten bepalen als zijnde een elektrische kracht, beperkt en bepaald binnen kernruimten en als zodanig te bezien als (een) intermoleculair, ja zelfs interatomair veld, waaruit elektrische spanningen door beweging kunnen worden losgemaakt, waaruit omgekeerd de toevoeging van elektriciteit een vergroting van bewegingsmogelijkheid bestaat. Is het u tot zover duidelijk? Nou, dan kunnen we nog verder gaan.

Deze kracht wordt, zover zij het lichaam betreft, gevoed door bepaalde licht-actieve, of radioactieve straling, misschien zelfs emanaties die voortkomen uit de aarde en zich in zeer geringe mate in de atmosfeer steeds bevinden, zij maken een omzetting in het atoom mogelijk en als zodanig een vergroting van veldkracht. Dat is dus de psychische energie.

Maar nu hebben we ook geestelijke energie, en de geestelijke energie moet u goed begrijpen, die lijkt een hele hoop op deze psychische energie. Als ik het uit zou moeten drukken in de meest juiste termen en vormen, dan zou ik het zo willen doen: er bestaat de mogelijkheid dat een in zichzelf begrensde veld voort blijft bestaan door een gebrek aan uitingsmogelijkheid naar buiten, waardoor de in het veld vastgelegde energie binnen de beperking, de buigingslijn van het veld blijft roteren. Het klinkt erg ingewikkeld maar het komt toch eigenlijk hierop neer: Geest is een hoeveelheid kracht, maar die kracht die is zodanig bepaald dat zij t.o.v. de omgeving - net zoals uiteindelijk ook het licht doet in uw heelal, daarom heeft u een begrensde heelal, nietwaar - dus een buiging vertoont, een buigingsgraad.

En deze buigingsgraad is zodanig, dat uit de geest gekomen krachten, slechts dan deze buigingshoek kunnen doorbreken, wanneer ze speciaal gericht wordt, maar dan is er ook minder kracht in de geest, omgekeerd kunnen recht op deze geest gerichte stralen in deze geest worden opgenomen. Maar wanneer geen speciale richting aanwezig is, hebben wij te maken met een voortdurende cirkelgang, waardoor de geesten te zien als een begrensde wezen, waarbinnen een bepaalde kwantiteit energie in voortdurende beweging aanwezig is. Deze energie kunnen we dan uitdrukken als zeer kleine wervelingen van magnetische aard, die gelijktijdig ook zijn de grondstof waaruit de materie zelf wordt gebouwd. Is dat ook een beetje duidelijk, ja?

Nu zult u wel begrijpen dat we met deze krachten een hele hoop kunnen doen, want zoals ik al gezegd heb, wanneer we maar met genoeg kracht een deel van ons wezen, van onze gedachtekracht bv., of ook van onze geesteskracht, ergens naartoe slingeren, dan wordt de grens van ons eigen wezen doorbroken. Bij een mens zou je kunnen zeggen: de gedachte wordt tot daad in de meest eenvoudige vorm, want wanneer u iets denkt dan is er een bepaalde potentie, bewustzijn in uw wezen besloten, maar wanneer uw wil en uw verlangen sterk genoeg zijn, dan zien we ineens dat u zegt: nou, en ik doe het ook. En dan begint u en dan heeft u dat wat in u was buiten u geprojecteerd. Dat kost u uw kracht. Duidelijk?

Maar aan de andere kant wint u ook van die buitenwereld kracht terug en zo kunt u doorgaan, ook voor de geest. Nu is het dus noodzakelijk, wil ik deze gedachtekracht tot uiting brengen, en wel speciaal op geestelijk peil met eventueel stoffelijke uitingen, dan moet ik dus een vermogen hebben om aan mijn eigen denkvermogen plus kracht, een zodanige versnelling te geven, een zodanig sterk doordringende richting, dat ze mijn eigen wezen, de grens van mijn zijn, doorbreekt.

Heb ik dat gedaan dan gaat dit door, dat is in de buitenwereld, (het) is een feitelijk iets, het is als het ware of deze gedachte op een bepaald doel wordt afgeschoten. En nu bestaat alle materie evenzeer uit deeltjes die vast in zichzelf gevormd, gebonden en bewegende energiedelen bevatten, die onderling wederom door een spanning een evenwicht van geoscopische aard (als de Aarde? Red.), dus snelheid plus evenwicht maakt zwaartekracht etc., de hele boel doet zijn wat zij is. En nu weet u, wanneer ik hier één stukje hout heb en ik neem de kracht en ik zeg "knak", dan heb ik twee stukjes hout. Wanneer ik met mijn gedachten, laat ik het nu eens heel sterk stellen, zo sterk en scherp kan richten dat ik een molecule te pakken krijg, dan neem ik als het ware geestelijk dat molecule in beide handen, ik breek het en ik zeg "krak". En als het dan water is, nietwaar, dan heb ik wat zuurstof met waterstof over. Simpel, nietwaar?

Maar zo simpel is het niet omdat je meestal zo sterk gericht niet denken kunt, want we leven uiteindelijk wanneer we mens zijn, in de wereld die toch zeker niet behoort tot de microkosmos, tot de kleine kosmos. We zijn eigenlijk net op weg naar het groot-kosmische, naar de macrokosmos en daarom kunnen we aan dat kleine niet denken, maar in onze eigen wereld kunnen we dat wel doen. En daarom is het zeer goed mogelijk dat iemand met die gedachtekracht een ander helpt. Het eenvoudigste is bv. dit: Er is een mens die psychische remmingen en blokkades vertoont, daardoor is het deze mens niet mogelijk om normaal aan het leven deel te nemen. Wanneer u nu weet waar deze remmingen, waar deze kleine kortsluitinkjes als het ware voorkomen, dan kunt u met eigen gedachtekracht deze verwijderen.

De eenvoudigste vorm daarvan is de op het ogenblik al weer door velen verworpen hypnotische behandeling. Wanneer je het sujet (persoon; Red.) hypnotiseert, kun je met je eigen wil, want daar komt het uiteindelijk op neer, bepaalde gedachten en blokkeringen verwijderen, bepaalde dingen suggereren als niet bestaand en bepaalde noodzakelijkheden als drang in een mens leggen. Wanneer ik dit doe zonder dat de persoon in kwestie dat merkt, wat ook mogelijk is, dan krijg ik dus een telepathisch bestuur, maar dat kan ik alleen wanneer ik de persoon zie of ken. Dus vreest u nu niet dat er vandaag of morgen iemand komt die dat kunstje kent en die gaat hier staan - waar zijn we hier, op de Laan van Meerdervoort - en die zegt: nou, alle automobilisten stilstaan en toeteren, alle voetgangers huppelen alsof ze kikkers zijn, en dat u het doet ook. Dat bestaat niet. Maar hij kan wel één van die personen of zelfs enkele van die personen, als hij zeer sterk is 2 of 3 die niet te ver van elkaar af staan, tot dergelijke onnozele daden verleiden. Dat zal hij natuurlijk niet doen.

Wanneer we het echter hebben over deze uitwerking, zult u begrijpen dat er nog veel meer is, want ik kan iemand iets suggereren en dat behoeft ik niet eens te doen door woorden uit te spreken, ik kan dat heel eenvoudig doen door alleen maar mijn gedachten voortdurend uit te sturen, dan beïnvloed ik iemand n.l., want hij neemt al datgene waar mijn gedachten op gericht zijn, scherp waar en in deze scherpe waarneming wordt veel van het andere wazig. Dat is dus de geestelijke weg die lijkt op een Sovjet-Russisch reisgezelschap.

Begrijpt u het? Daardoor suggereert u dat alles goed of alles slecht is en u kunt uw sujet (persoon; voorwerp; Red.) uiteindelijk ertoe brengen, zonder direct toch in uw zin te handelen. Suggestie. Die is ook dus onstoffelijk mogelijk. Dit zijn nog maar een paar kleine dingetjes, maar nu ga ik verder.

Ik weet een mens zo te beïnvloeden - laten we zeggen ik heb aan iemand een erge hekel - dat ik deze mens maak tot een soort amokloper (ruziezoeker; Red.), hij ziet alleen nog maar rond en hij wil alleen nog maar moord en doodslag, dan moet ikzelf zorgen dat ik wel heel goed geborgen ben, want anders zal deze mens zich automatisch op mij werpen.

In deze blinde woede wordt hij, wanneer ik door gedachten dit controleer, tot mij getrokken, want hij voelt een band met mij en ik zou ondergaan aan dat wat ikzelf tot stand heb gebracht. Maar nu wordt zo'n mens misschien in een gekkenhuis opgesloten of misschien zelfs gedood, denkt u dat die geest vrij is van u? Nee, nietwaar? Die blijft verder gaan in de gedachtegang die u die persoon hebt opgelegd en gaat daar nog een zeer lange tijd in verder.

U bent de enige dan waarschijnlijk waarmee nog enig geestelijk contact bestaat, één van de weinigen, en u krijgt de volle laag. Dat is de wet van oorzaak en gevolg. Daarover wat te vragen?

Vraag: Die kracht heeft toch niet alleen op geestelijke dingen betrekking, toch ook op economische?

Antwoord: Ja, natuurlijk, maar daar komen we nog aan toe, maar weet u, ik ben net als die aap die zei: "ik vang eerst de vlo en dan eet ik mijn banaan", want juist wanneer wij hebben vastgesteld dat die invloed werkt op de geest en dat die kan werken hypnotisch en suggestief - u zult merken dat ik een hele hoop al verwaarloosd heb, hoor, ik heb al een hele hoop opzij geschoven - dan is het u dus duidelijk dat ik een uitstraling kan produceren die materie penetreert, doordringt. Ik kan u stoffelijk beheersen, d.w.z. dat ik in deze stoffelijke beheersing de materie ook tevens ondergeschikt kan maken aan mijn wil.

Nu zijn er een hele hoop stoffen die niet geschikt zijn om direct die wil te volbrengen. En laten we nu eens zeggen: ik heb een diamant, ik heb een grote haatgedachte en ik leg al die haat in die steen, wie deze steen krijgt zal door geweld omgaan, die zal sterven, die zal vermoord worden, die zal gemarteld worden, die zal ziek worden. Ja, dan heb ik dus deze gedachte in die steen gelegd, maar die steen kan die gedachte niet verder uiten. Wat is het resultaat?

In zo'n diamant ligt een suggestieve spanning opgesloten die elk van degene die langere tijd zo'n steen in bezit heeft, daarmee in contact is, sterk beïnvloedt en de verwerkelijking van mijn vloek, zo niet noodzakelijk, dan toch wel waarschijnlijk maakt. Wanneer ik dat doe met een edelsteen, dan kan ik dat in geringere mate ook doen met elk ander iets. Ik kan een brood gaan vervloeken en ik kan zeggen: "dit brood zal je ziek maken". Onzin eigenlijk, hè?

Toch is het waar, want ik leg het totaal van mijn gedachte daarin en die gedachte is een kracht die ik uitstraal en die dus doordringt in dit brood. Nu blijft zij daarin niet zo gebonden als bv. in een edelsteen, omdat brood een groot aantal elementen bevat die verdampen, er zijn verschillende aromatische elementen, er is veel water in, ja, zelfs als het geen waterbrood is maar melkbrood, dan zit er toch water in en dat verdampt dus. In deze verdamping wordt een uitingsmogelijkheid geschapen en dat brood is waarschijnlijk morgen, wanneer het dus een beetje gezet en oudbakken begint te worden, volkomen onschadelijk, of tenminste niet meer sterk suggestief. Maar een ogenblik nadat ik dat heb gedaan, heeft dat brood een uitermate sterke suggestieve invloed, wanneer mijn gedachten sterk genoeg daarop gericht waren. Huizen, bakstenen, nemen niet zoveel aan, maar wanneer ik voortdurend daarin leef, dan zal het grootst gemiddelde van mijn gedachten en belevingen langzaam maar zeker geabsorbeerd worden door het huis en deze sfeer wordt suggestie geretourneerd aan een ieder die daarin komt, omdat dan de geest waarnemend en dus ook aftastend (is), vergeet u niet dat alles wat u ziet en tracht te bevatten of te omschrijven, betekent een stoffelijke en een geestelijke werking, daardoor wordt uw geestelijke aftasting van de omgeving een middel waardoor deze suggestie tot u doordringt.

En dan moet u helemaal niet raar kijken als sommige huizen zelfs een heel toneel voor u op gaan voeren. Dan ziet u mensen met elkaar, worstelen, of u ziet iemand heel bedroefd zitten, dat zijn de momenten die uitdrukking geven aan het grootst gemiddelde van de in dat huis aanwezige sfeer, dus het totaal van de daarin werkende gedachten en het moment waarin deze sfeer het sterkste werd uitgedrukt. Aardig, hè? En dus invloed op de materie.

Nu hebben we tot nog toe alleen gesproken over dingen die voor ieder van u enigermate binnen het bereik liggen, maar ik kan nog verdergaan, want ik heb zo-even niet gezegd: wanneer mijn wil maar sterk genoeg is, dan ben ik in staat om een molecule uiteen te doen vallen in een andere molecule of atomen. Wanneer ik dat kan, kan ik ook natuurlijk atomen samenbrengen, ik kan de bindende kracht vormen. Wanneer ik nu kan delen en binden, kan ik dus - en dit is theorie behalve voor enkelen, maar dat zijn er maar een heel klein beetje, een paar - kan ik elke stof veranderen in de stof die ik nodig heb.

Verder, mijn gedachte-uitstraling is ongeveer gelijk aan de uitstraling die ik heb wanneer ik een magnetisch veld wek, een sterk magnetisch veld. Ik weet niet of u al eens hebt gezien hoe sommige dingen zich daar gedragen, bv. vuur, u kunt een vlam door een magnetisch veld afbuigen. En als u het niet gelooft moet u het maar eens nadoen met een sterke elektromagneet of een keertje nazoeken bij degenen die daar laboratoriumproeven mee hebben gedaan. We kunnen nog heel wat vertellen over magnetisme overigens, maar dat is toch wel één van de aardige aspecten. Het is dus begrijpelijk dat, wanneer ik op enigerlei wijze mijn

gedachten tot een sterk veld kan maken, gericht tegen bv. vuur of tegen water, ik daardoor mijzelf voor deze stoffen onaantastbaar maak. Duidelijk, hè?

Ik kan dus, wanneer ik het sterk uit willen drukken, mits ik voldoende geestkracht heb, midden door het vuur lopen, zonder dat ik bezeerd word. En nu bedoel ik heus niet die vuurloper, want daar bestaan wel een paar kleine trucjes op, er zijn er wel die dat hebben gedaan, hoor, bv. een volgeling van Savonarola (Italiaanse Dominicaan; Red.), die heeft, toen hij de vuurproef af moest leggen, op het stadsplein inderdaad een wandeling gemaakt, alleen door zijn geloof, dus ook weer een uitstraling: "er gebeurt mij niets", alzo zei die hele uitstraling: "vuur, je blijft weg, want je kunt me niets doen", liep over een bed van ik meen 12-14 meter lang gloeiend houtskool, zonder dat er ook maar iets te zien was, geen enkele blaas, geen enkele brandwond of een irritatie van de huid.

En het eigenaardige is, dat toen Savonarola zelf het moest doen, de man waarin die andere zo sterk geloofde, dat hij zich toen wel brandde. Die had dus niet de kracht, die had niet het geloof, de zekerheid, en omdat hij dat niet had kon hij het niet. Begrijpt u?

Zo is de gedachtekracht vaak materieel sterk beïnvloedend en wat nog meer zegt, erg sterk beïnvloedend voor de eigenschappen die sommige dingen hebben. Gemagnetiseerd water, mijn waarde vrienden, is humbug en onzin wanneer de magnetiseur niet zelf gelooft in zijn kracht en in het feit dat hij deze kracht in het water legt. Hierdoor echter schept hij een suggestieve kracht die inderdaad in het water behouden is en daar, zij het niet voor onbepaalde tijd, in blijft en als zodanig de krachtsuggestie doorgeeft aan de patiënt die daardoor een aanmerkelijke verbetering van de toestand inderdaad zou kunnen ervaren.

Ziet u, al deze dingen zijn werkelijk niet ingewikkeld, ze vragen alleen een sterk richtvermogen. En nu is er één ding, dat mag u nooit uit het oog verliezen: wat u kunt met uw geest alleen, dat kan elke geest, dat kan ik, dat kan ieder van mijn broeders, dat kan de laagste uit de laagste sferen ook bereiken. Begrijpt u? Dus alles wat niet direct gepaard gaat met de uitstralingen van de menselijke gedachte, waarbij dus de werking van de hersenen, de weefsels en het zenuwgestel plus de daardoor ontstane uitstraling sterk meewerkt en van belang is, kan de geest deze dingen ook doen d.w.z. dat elke op zuivere wilskracht plus krachtuitstraling gebaseerde situatie, door de geest kan worden geschapen, zowel als door de mens. Heb ik daarmee voldoende gezegd of moet ik nog verdergaan met de toelichting?

Vraag: Ik wilde u eens vragen hoe het komt dat sommige mensen goed kunnen richten en anderen niet?

Antwoord: Waarschijnlijk omdat de één meer fantasie heeft dan de ander. Het klinkt u misschien erg vreemd, maar fantasie is het vermogen om je ogenblikkelijk niet bestaande situaties in te denken en dus ook om je een beeld te creëren van bv. een persoon. Een mens die werkelijk intelligent is - het klinkt misschien vreemd - maar die is vaak zeer fantastisch d.w.z. hij kan veel gefantaseerde beelden uit zichzelf naar voren brengen.

Zo iemand kan zeer gemakkelijk het beeld bouwen van de persoon tot wie hij zich richt, of de materie, en zich voorstellen dat inderdaad dit en dat gebeurt en werkelijkheid is. Een dergelijk persoon kan dus zijn gedachten scherper bepalen en concentreren, dan iemand die niet tot een dergelijke voorstelling in staat is en eigenlijk dus voor het richten stapje voor stapje alle dingen na zou moeten gaan. Het verschil van gemak: een fotograaf neemt een landschapsfoto, is in één minuut klaar, een kunstschilder schildert het landschap en doet er vijf weken over. Beiden beelden ze hetzelfde uit. En nu laten we dus even de artistieke verschillen er buiten. Eén ding is zeker, de landschapsschilder kent het landschap veel beter en zal later dit landschap zich regelmatig voor kunnen stellen en daarmee zonder meer kunnen werken. Dat kan een fotograaf niet, die zal zich elke keer weer op het landschap moeten instellen.

Maar waar de kunstschilder detail voor detail de zaak op moest bouwen, had de fotograaf een globaal overzicht en dat was hem voldoende. Is het duidelijk? Dat is dus de kwestie van richten en daar zit dus meteen in opgesloten dat iemand die niet zo onmiddellijk goed kan richten, veel meer moeite heeft om zich op een bepaald sujet (persoon, voorwerp; Red.) of project te richten, maar heeft die persoon het eenmaal gedaan, dan is dat ook een definitief iets, terwijl het voor de ander, die zich gemakkelijk kan richten, een ogenblik iets is, waarbij intentie en wilsinspanning elke keer weer uit dezelfde voorstelling moeten worden opgebouwd - eerst de voorstelling, dan de wilsuiving - wil er enig resultaat zijn. Duidelijk?

Reactie: Ja, dank u.

Spreker: Nog meer vragen hierover?

Vraag: Ja, ik zou hierover willen vragen: ik heb eens gelezen, dat een gedachte, (een) scherp geconcentreerde gedachte die uitgezonden wordt, daarna losgelaten moet worden, omdat de gedachte anders gelijk is aan een pijl op een boog, die op die boog blijft. Dat loslaten komt dan overeen met het "amen" na een gebed. Is dit juist?

Antwoord: Ja, daar heeft u gelijk in, concentreert u heel scherp erop en u blijft dat ding vasthouden en dan zegt u elke keer: "en nu werp ik die gedachte" en dan neemt u die gedachte weer terug en dan zegt u: "en nu werp ik die gedachte", dan "bent u aan het jojo spelen, weet u wel, met een denkbeeld. Nee, wij zeggen: ik heb deze gedachte, ik heb mij geconcentreerd, ik heb deze gevormd, dit gaat er gebeuren, die krachten heb ik nu: weg, buiten mij. Wanneer ik het buiten mij werk, dan is het immers pas werkzaam in de wereld rond mij, anders blijft het in mijzelf ronddraaien, daar heb ik toch niets aan. Volkomen logisch, volkomen juist. Is het u ook duidelijk, ja hè?

Reactie: Ja, dank u.

Spreeker: Ja, nu zijn we het bovendien tamelijk goed met elkaar eens, geloof ik, hierover. Altijd erg prettig. En, vrienden, hebben we nog meer?

Vraag: U zei straks dat een magnetiseur water kon magnetiseren, doch dat hij er zelf in moest geloven, dat anders het water het magnetisme niet overnam, maar is dat ook zo als een magnetiseur je geneest, moet hij geloven in zijn kracht voordat hij deze kracht over kan geven?

Antwoord: Nou, dat is niet helemaal waar, omdat wij bij een zuiver persoonlijk contact met een magnetiseur, buiten de suggestieve werking, die wat mij aangaat vaak en veelal het belangrijkste deel is van de genezende kracht, hoor, maar toch ook nog een zeker dierlijk magnetisme overbrengt. En de magnetiseur die niet van zijn eigen kracht overtuigd is, maar die deze kracht bezit, zal toch die vitaliteit gedeeltelijk aan een ander kunnen overdragen. Daar hoeft men dus helemaal niet bewust voor te zijn, men hoeft zelfs niet eens overtuigd te zijn dat men kan magnetiseren. Dit is een overdragen van dierlijke vitaliteit die uit het lichaam voortkomt en via het lichaam geprojecteerd kan worden.

Dit fluide, of hoe wilt u het noemen, deze uitstraling, kan over het algemeen geen grotere afstand dan die van 60 of 70 centimeter overspringen. Een van hand tot hand contact is dus niet noodzakelijk, of een bestrijking zoals dat is, dat is vaak maar, laten we zeggen, voor de magnetiseur of voor de patiënt als suggestiemiddel. De kracht zelf echter wordt door nabijheid overgebracht en wat dat betreft is het zelfs zo, dat wanneer u zich in de nabijheid bevindt van iemand die zeer vitaal is, iets van deze vitaliteit automatisch in u overvloeit zodra de aura van die persoon, dus de uitstralingskring van die persoon de uwe kruist en doorkruist.

Ik verwerp dus helemaal de magnetiseur niet, begrijpt u mij goed, maar ik maak alleen de opmerking: wanneer de magnetiseur niet zelf gelooft en ook de patiënt niet gelooft, dan valt het meest werkzame weg n.l. de suggestie. Per slot van rekening, als je een kleine jongen een dubbeltje geeft, dan moet je maar afwachten wat hij ermee gaat doen, en als je hem geen goeie suggestie erbij geeft, nou, dan loopt het meestal verkeerd af. Ik weet niet of u die ervaring wel eens hebt gehad. Dan kopen ze een tubetje lijm en ze smeren hun kleren ermee vol of zichzelf of iets dergelijks. Maar wanneer je de suggestie erbij geeft, je geeft dus de richting, je zegt: "o, wat is dat een lekker ijsje, daar" en je zegt het nog een paar keer en je zegt dan: "nou, ventje, hier heb jij een dubbeltje, mag je doen wat je wilt", wedden dat dat kereltje, wanneer hij werkelijk gericht werd met zijn gedachte op het ijsje, met de suggestie "wat is het lekker", dat hij een ijsje gaat kopen.

Zo werkt de magnetiseur met zijn patiënt en tevens menig arts ook, hoor. Men geeft een geneesmiddel - of in het geval van de magnetiseur - men geeft vitaliteit, maar deze vitaliteit moet gebruikt worden en goed gebruikt. En nu geeft men dus het beeld: "je bent beter, dit geneest u, dit helpt u". Menige dokter heeft zijn patiënt genezen met wat gekleurd water, nietwaar? En zo kan menig magnetiseur een mens ook genezen, alleen door hem zelfvertrouwen te geven, waardoor hij gelooft in de genezing die hij dan zelf zeer snel tot werkelijkheid kan maken. En dat is volgens mij een zeer belangrijk deel juist van de geneeswijze van de magnetiseur, hoor. Anderen onder ons die zeggen: "ja, wij stellen de krachten toch wat hoger", maar ik voor mij persoonlijk, ik probeer dit zo realistisch mogelijk te zien en dan zeg ik: tegenover het deel kracht dat wordt uitgezonden, staat vaak een onevenredige genezing. Wanneer echter geen band tussen de magnetiseur en degene die

geneest aanwezig is, dan merken wij dat het niets uithaalt al geeft hij honderd keer die kracht, dat is een ogenblikje van opleven en bom is het weer uit, het vlammetje. Begrijpt u? Nou, duidelijk genoeg geweest, volledig genoeg geweest? Nou, vrienden, als er dan over het onderwerp geen vragen, meer zijn, dan geef ik u maar weer een goede raad: ga pauzeren, want ik ga het medium vrijgeven.

Reactie: Mag ik nog één vraag stellen?

Antwoord: O, zeker, als het hierover gaat tenminste.

Vraag: Kan gedachtekracht iedere ziekte in het eigen lichaam genezen, ook kanker?

Antwoord: Nee, u moet het zo stellen: de gedachte is in staat om elke kwaal in een lichaam te genezen die door die gedachte tot stand kwam. Maar u noemt hier "kanker". Kanker is een terugkeer van de cel tot de oervorm, waarbij zij woekerend en celvernietigend wordt d.w.z. zij neemt andere, zwakkere cellen in zich op en verteert die. Dit betekent dat er een zuiver organisch gebeuren plaatsvindt, dat door de gedachtekracht kan worden geremd, ingekapseld maar niet kan worden vernietigd. En dit geldt voor een hele hoop andere ziekten.

Men kan een infectieziekte door gedachtekracht helpen genezen, maar men kan niet alleen daarmee genezen. Een grote fout die veel mensen maken, zij zeggen: ja, wij geloven in de gedachtekracht, wij geloven in de paranormale genezer en, nu ja, dat is alles, meer is er niet nodig. Maar toch één klein foutje maakt u. Het is allereerst noodzakelijk dat iemand die weet waar hij naar kijken moet, constateert of de zaak nu werkelijk vooruit gaat of niet. Dat kan de magnetiseur en de paranormale genezer niet altijd doen, ook niet degene die met gedachtekracht geneest. Ten tweede: er is een aantal verschijnselen, die van buitenaf versterkt worden, denkt u bv. aan eczeem met irritatie. Dan kunt u met die gedachtekracht het eczeem een heel eind verdrijven, maar wanneer de irritatie van buiten blijft bestaan, zult u het nooit overwinnen. Wanneer echter een geneesheer komt en zegt: dit is een irriterend iets, een anarchie (allergie? Red.) voor mijn part, dit moet eerst worden weggenomen, dan kan met de gedachtekracht een fantastisch snelle genezing worden bereikt, Begrijpt u?

De genezer kan, de paranormale genezer of degene die met gedachtekracht werkt, kan alleen werken in uzelf, maar is niet in staat om organische veranderingen zonder meer maar eventjes goed te maken, kan ze hoogstens neutraliseren. Ten tweede: is (hij) niet in staat te zien in uw omgeving wat eigenlijk de ziekteverschijnselen.... (de band loopt af, waardoor een enkel woord wordt gemist)

Dat is het juist, hetzelfde wat ik daarnet gezegd heb, er blijft een foutelement bestaan. Een mens is geen Christus, hij kan proberen er één te worden en kan in de geest van Christus trachten om te genezen, heel goed en heel normaal, maar hij moet er wel voor oppassen dat hij zegt: "ja, maar wat mijn baas kon dat kan ik ook", anders dan gaat het hem net als die tovenaarsleerling, dan zegt hij tegen de bezemsteel: "ga water halen", maar hij weet niet hoe hij het op moet (laten) houden en hij verdrinkt erin. Dat mag men niet over het hoofd zien. U bent niet verantwoord als u een gokje waagt op uw genezing, u bent tegenover God en uzelf verantwoordelijk voor uw welzijn, zover het mogelijk is dat in stand te houden.

Nu vind ik geloof heel mooi, maar volgens mij is het helemaal geen wantrouwen, wanneer je naast dat geloof ook nog eens even materieel bent. Vergeet niet, Jezus verkeerde met Zijn Vader, maar Hij kwam in de tempel om God te dienen. Hij maakte dus wel degelijk de scheiding tussen: dit is Mijn Wereld en dit is de wereld waarin Ik leef. Vandaar ook het kruis. En zo kan het dus ook zijn voor iemand die bv. met Christian Science of iets dergelijks omgaat, met iemand die gelooft in de mogelijkheid tot genezing door Jezus. Jezus' wijze van genezing is inderdaad, dat geef ik direct toe, wetenschappelijk verantwoord ook al kan de wetenschap op het ogenblik daar nog niet helemaal bij.

Dit is de wereld waarin u leeft, een wereld vol onvolmaaktheden, waar doktoren zijn om onvolmaaktheden te bekijken, en daar is de wereld waarin u denkt. Maar zolang u deze twee werelden niet door het volmaakte offer en het volmaakte geloof tot eenheid, tot kruis kunt maken, bent u er nog niet. En zo mag u zeker niet een ander brengen tot het nemen van risico's. En wanneer u werkelijk tegenover uzelf ook verantwoord denkt, zult u ook zelf dat risico niet nemen, u zult zeggen: ik geloof in deze weg en ik volg hem, maar ik zorg dat ik mij niet vergis. U moet het mij niet kwalijk nemen, hoor, maar zo zie ik dat. Ik bekijk u mensen nu eenmaal niet als iets wat op het ogenblik al volmaakt is, of wat die volmaaktheid al zo ver benadert. Ik zie u als doodgewoon medereiziger die net zo goed als wij, nog heel vaak met heel veel moeilijkheden en onvolmaaktheden in zichzelf te worstelen hebben. En per slot van

rekening, dan moet u hulp van een ander ook durven te aanvaarden, willen aanvaarden. Ik geloof zeer zeker dat ik onmiddellijk tot God kan komen, maar dat neemt niet weg dat, wanneer ik een leraar ontmoet in mijn wereld, dat ik rustig naar hem ga luisteren en dat ik mijn voordeel doe met wat hij weet en wat ik niet weet. En zo zou ik u voor willen stellen om dat zeker op geneeskundig gebied op aarde ook te doen.

Vrienden, ik geloof dat het zo langzamerhand tijd is, dat ik u nu werkelijk in de steek laat, dus, goedenavond, en als u nog meer vragen heeft, geeft u ze maar aan de "vragenrubriek".

VRAGENRUBRIEK

Goedenavond vrienden. (intelligentie: de geestige Henri).

Hoe later op de avond hoe schoner volk. (Hilariteit)

Vraag: Wat is de wetenschappelijke verklaring van aardstralen?

Antwoord: Ja, ik heb al contact ook, dat is gemakkelijk. Aardstralen ontstaan door de eigen activiteit van de innerlijke aardkern, worden over het algemeen door de omringende aardschil en de daar tussen liggende magmalagen etc. afgedempt, maar op sommige punten schijnt het niet zo goed te gaan. Waar die stralen met meer dan gewone frequentie en sterkte naar buiten komen, spreekt men over aardstralen. En ja, aangezien er natuurlijk geen aardstralen zijn wetenschappelijk, weet ik niet of deze wetenschappelijke verklaring nu wel weten - schappelijk genoemd mag worden, maar het is de verklaring die wij ervoor kennen, dus de eigen activiteit van de aardkern zelf, die onder zeer hoge druk en spanning staande, verschijnselen vertoont die radioactief genoemd kunnen worden, waaruit straling komt die voor de vruchtbaarheid van de aarde van groot belang is. En wanneer dat een beetje te sterk wordt, dan krijgen ze teveel van het goede, dan heet dat aardstralen. Voldoende?

Reactie: Dank u.

Vraag: Waren Joh. Sebastiaan Bach, Mozart en Beethoven alleen genieën of tevens ingewijden?

Antwoord: Bach en Beethoven waren ingewijden, Mozart niet, dat was een genie. Genoeg?

Reactie: Dank u.

Vraag: Komt de mens in elk leven weer opnieuw tot geestelijk inzicht, bewustwording, en zo ja, gaat dit steeds met lijden gepaard?

Antwoord: Nou, voor zover als ik het uit eigen ervaring mag zeggen: lijden doe je wel, wat dat betreft heb je altijd je volle portie op aarde. Maar je moet niet zeggen dat je steeds weer opnieuw tot geestelijk inzicht komt, want je komt op aarde met een bepaald geestelijk inzicht en dat breng je in de praktijk en dan kom je tot het inzicht dat dit inzicht nog geen voldoende inzicht was en dan kom je vanzelf tot groter inzicht.

Reactie: Dank u wel.

Vraag: Wat betekent het als een bepaalde kleur een speciale aantrekkingskracht voor een persoon heeft, in het door mij bedoelde geval "rood". Het is geen kwestie van alleen maar "mooi vinden", doch altijd komt deze kleur in het leven van de persoon.

Antwoord: Ja, kijk eens, dat zit in verband - een astroloog zou zeggen - met je horoscoop en je kwadranten. Maar om het nu op zijn boerenfluitjes te zeggen: dat ligt aan de condities waaronder je geboren bent plus de geestelijke instelling die je hebt. Je hebt n.l. zelf ook eigen uitstraling die ook als kleur waarneembaar is. Bepaalde kleuren zijn ermee bijzonder harmonisch en daar voel je je toe aangetrokken. En nu weet ik natuurlijk niet wat voor rood het is, waartoe u zich zo aangetrokken voelt, of die persoon zich zo aangetrokken voelt, maar ik zou zeggen: het rood geeft wel aan dat de instelling zeer emotioneel is, dus dat je veel op je gevoel leeft en dat je verder een grote behoefte hebt aan schoonheid, warmte en geborgenheid. En dat klopt meestal heel aardig, hoor. En het gekke is dat, omdat je die behoeften hebt, trek je die kleur op je weg, en omdat je die kleur op je weg trekt, kan een ander dan weer zeggen dat je die behoefte hebt, nietwaar? Ik hoop dat het duidelijk genoeg is.

Vraag: Als kind zag ik een vuurbol aan het voeteneinde van mijn bed. Wat kan dat zijn geweest?

Antwoord: Nou, aangezien het wel geen bolbliksem geweest zal zijn, want anders zou je het wel gemerkt hebben, mogen we aannemen dat je waar hebt genomen een geestelijke uitstraling, althans een uitstraling in de geestelijke sfeer. Er staat niet bij in welke kleur de bol uitstraalde, maar aannemende dat dit goud of wit was, dus lichtend, hebben wij waarschijnlijk te maken met een van de bewuste natuurkrachten die zich op deze wijze uit. Wanneer de bol bovendien nog een zeer sterke, stralende aura rond zich draagt, hebben we te maken met een persoon die zich niet als persoon wenst kenbaar te maken maar wel als invloed. Dus, wat het zo ongeveer kan betekenen? Het kan betekenen dat een bepaalde geestelijke invloed besloten heeft om als een soort, fee aan je bed te komen en je bepaalde gaven te geven en aan de andere kant, natuurlijk, je de nodige zorgen die bij die gave horen, ook te geven. Daar komt het wel op neer denk ik.

Vraag: Wat is uw mening over ultrasone trillingen?

Antwoord: Nou, ik zou zeggen, daarmee reikt u in een andere wereld, dat is eigenlijk een overstapje in de wereld van het kleine. Ultrasonische trillingen dat zijn eigenlijk trillingen die zodanig hoogfrequent zijn, dat zij anders een wezentje voorbij zouden spoelen, maar dat raken ze nu. Ja, ik zeg het eigenlijk stom hè, maar ik ben ook stom, maar nee, ik moet het zo zeggen: normale geluidsgolven gaan bepaalde dingen voorbij, die vallen dan net boven het golfje of onder het golfje en die zeggen: wat gaat er nu weer? Maar nu komt er zo'n zeer hoogfrequente trilling en die gaat zo (duidt aan) en die zegt: "tak", tik op je kop, en die zegt "tak" nog een tik, nog een. Zo kan een dergelijke trilling bv. zekere stoffen breken die door gewoon geluid niet worden aangetast, ze kan micro-organismen doden, ze kan ook in de mens een grote verstoring van het zenuwstelsel teweeg brengen. Het is dus mogelijk om een geluid te produceren dat zo sterk is dat u er doodgewoon kierewiet van wordt, gek, getikt, omdat uw zenuwstelsel dat niet kan verwerken. Daar kunnen ze u een hartverlamming ook mee bezorgen. Aan de andere kant kun je er groente ook mee inmaken, je kunt er zieken mee ontsmetten, je zou bij een operatie bv. alle dingen die er in zitten (organen? Red.) door die trillingen ook kunnen ontsmetten, net zoals dit met sommige soorten licht gaat. Dus is er wel wat voor te zeggen. Genoeg? Ja, als het niet genoeg is zegt u het maar, hoor.

Maar ze hebben tegen mij gezegd: zorg jij nu maar eens dat je opschiet en blijf niet zo klieren, zoals je altijd doet met je geestigheden. Het schijnt dat jullie het nog leuk vinden.

Vraag: Als iemand heengaat van deze aarde zegt men zo vaak: het was of het zal zijn tijd geweest zijn. Schuilt er in dit gezegde waarheid? Is de duur van 's mensen gang door de stof bepaald? Velen aanvaarden of kunnen niet aanvaarden dat dit zo is.

Al die duizenden die door oorlogshandelingen, natuurrampen enz. vroegtijdig het andere leven werden ingeslingerd, zouden nog leven als dit niet had plaatsgevonden, zeggen zij. Wat is daarop uw antwoord?

Antwoord: Nou, dat is heel eenvoudig, als ik zie dat iemand in lijn tien stapt en zegt: "het eindpunt", dan weet ik precies wanneer, waar en hoe laat hij eruit stapt. En de meeste mensen die doen het precies zo. Je kunt natuurlijk in je leven veel veranderen, maar de meesten doen dat niet, die komen naar deze wereld toe en zoeken een bepaalde sfeer, die vinden ze in deze tijd, dus zeggen ze: nu moet ik leven. Het is toevallig ook een tijd die in plaats van proppenschieters atoombommen maakt, maar ja, daar denk je niet bij na. Dan zegt iemand die dat bekijkt: o, dus je gaat leven op die wereld, met die condities, als jij verder gaat zoals je nu bent, dan ben je over 25 of over 70 jaar dood, kassie zes, want dat is heel begrijpelijk, want u weet ook wanneer iemand met zijn hoofd naar beneden van de Eiffeltoren in Parijs af duikt, nietwaar, dat er dan waarschijnlijk ragout van overblijft.

En zo gaat het nu ook als u begint te leven. We zien waar u op aan streeft en dan kunnen we zeggen: door de omstandigheden wordt het einde bepaald. Maar ja, als je in lijn tien stapt, dan kun je ook een overstapje nemen en verder gaan met lijn 11, dan kom je op een andere tijd, op een andere plaats tot het eindpunt. Dus, zolang als jij de lijnen van je loop verder gaat zoals die zijn, dan kunnen we zeggen: je tijd is bepaald. En vandaar als ze zeggen: "het is zijn uurtje" dan klopt dat wel, maar dat houdt niet in dat die mens in zijn leven niet de kans heeft gehad om er een paar uur bij te plakken of er een paar uur af te halen. Het is alleen maar, hij heeft nu eenmaal zo geleefd en daarom moet hij nu zó sterven. Duidelijk? Geen protesten?

Vraag: Wat denkt u over de Jehovagetuigen? Zijn zij werkelijk de uitverkorenen die met Christus in het duizendjarig rijk zullen blijven leven en regeren? Dit verkondigen zij.

Antwoord: Nou, ik weet het niet, want dan nemen ze een groot risico, want hoeveel honderdduizend zijn er niet, en er kunnen er maar 144 duizend, als je het letterlijk neemt, blijven leven voor dat rijk, dus dan is het een soort van loterij waar ze instappen. Maar u vraagt mijn mening? Nee. Ik geloof wel dat deze mensen door de eenvoud van hun geloof en het feit dat ze ook bereid zijn er wat voor te doen, voor zichzelf en anderen heel wat goeds kunnen presteren, maar dat ze de uitverkorenen zijn, dat kan er bij mij niet in. Nu, daar hebt u mijn mening.

Vraag: Volgens het Vaticaanse weekblad "L'Osservatore della Domenica" is het niet goorloofd, een oog af te staan aan een blinde. Op een desbetreffende vraag, antwoordde dit blad het volgende: "Niemand is meester over zijn eigen leven en organisme, waarover wij slechts kunnen beschikken in overeenstemming met de wet van God. Zichzelf verminken door zich te ontdoen van een belangrijk deel van het organisme, is het stellen van een daad van eigendomsrecht t.o.v. het leven, dat ons niet toebehoort. Het goede doel kan zulk een daad niet rechtvaardigen".

Antwoord: Tjonge, tjonge, tjonge wat een slechte wereld, en de pastoor is pas naar de tandarts geweest. (Gelach). Ja, deze heren die zeggen: "je mag er niet aankomen", maar ze laten hun hoofd scheren, ze knippen hun nagels, dat is toch allemaal maar ingrijpen in dat eigendom. Dus, doorvoerbaar is deze stelling in haar geheel zeker niet. En nu zeg ik van mijn kant: wanneer ik zoiets wil doen, zal ik goed moeten overwegen of ik daarmee anderen een groot nadeel berokken. Is dat niet het geval, dan lijkt het mij, daar ik dat woninkje cadeau heb gekregen - het is wel van God, maar Hij zegt tegen mij: trek jij er maar mee op tot het moment dat het weer uit elkaar valt - dan denk ik zo dat het mijn recht is om in een dergelijk geval een offer uit naastenliefde te brengen en meen daarmee meer in de geest van Jezus te handelen, dan degene die een ander verbiedt om een oog te geven, maar zelf wel met een kale kop rondloopt ofschoon het niet nodig is. (Uitbundig gelach).

Reactie: Dat groeit weer aan.

Antwoord: Dat groeit weer aan, nou goed, laten we dan zeggen: iemand die kunststanden draagt, die groeien niet meer aan.

Reactie: Ja, maar die tanden gaan verrotten, dan moet je toch zeker ook wachten tot je oog verrot is.

Antwoord: Nee, dat is helemaal niet nodig.

Reactie: Dan mag je zeker pas een nieuwe nemen, als je oog is verrot net als je tanden dan.

Antwoord: Nee, dat is onzin. Nu moet u eens goed luisteren. Wanneer ik aanneem dat ik nergens mag aankomen, dat dat lichaam van God is, en ik ga zo redeneren als u het nu doet, weet u wat ik dan zeg? Voor mijzelf mag ik het lekker wel doen, maar voor een ander mag ik het niet.

Reactie: Nee, ik ben het roerend met u eens, maar ik meen dat de vergelijking iets mank ging.

Antwoord: Nee, de vergelijking gaat volgens mij niet mank, die gaat kaal, waarmee ik maar wil zeggen, dat in een dergelijk geval elke wijziging aan het lichaam, tot zelfs het nagellakje en het lippenstiftje niet goorloofd zijn, ook niet de haartjes uit de oren en uit de neus weg laten knippen, want als je zegt ik mag daar niet aankomen, het is van God, dan moet je het ook doorvoeren. En als ze het niet doorvoeren voor zichzelf, omdat nu eenmaal je kiezen verrot zijn etc. dan zeg ik op mijn beurt: Aangezien God ons dat ter verzorging overlaat, geloof ik dat wij ook het recht hebben uit naastenliefde een ander te helpen, want wij kunnen dat oog ook wel verliezen, nietwaar? Dus als we het nu verliezen om een ander ermee te helpen, dan doen we m.i. zo dom niet. Als die stelling n.l. te handhaven was, hoe willen zij dan goedpraten dat de martelaren zich hebben laten doden? Ik bedoel, argumenten genoeg, hoor.

Ik ben het er niet mee eens en ik vind het stom om te zeggen dat het niet mag. Ik zeg er alleen bij: wat zijn de consequenties? Niet een oog weggeven en dan later met je handje komen: dames en heren, voor de arme blinde man, hè. Maar ik kan zo doorleven zoals ik nu leef en ik kan een ander die blind is helpen om te zien, nou, dat vind ik een schitterende zaak.

HET SCHONE WOORD

Goedenavond vrienden.

Wij zullen dan gaan besluiten met "Het Schone Woord". Ik zou u willen verzoeken mij vanavond ten hoogste 7 woorden op te geven, of begrippen in één woord uitgedrukt, waaruit ik dan zal trachten voor u een eindthese samen te stellen.

Reactie: Inspiratie - Openbaring – Droom – Barmhartigheid – Karakter – Dierenadel - Zelfverloochening.

Spreker: Door zelfverloochening komt men tot inspiratie en openbaring, die de volmaking in de mens mogelijk maakt en de uiteindelijke bereiking hem zeker stelt. Ik heb hierin dus enkele woorden verwerkt, de andere zal ik trachten in het gesprokene te impliceren.

Voldoende voor u?

Reactie: Ja, dank u.

Zelfverloochening.

Ik ben en ik weet niets te zijn.
Waarom zou ik dan mijzelf achten
En trachten
Mijzelf te verheffen, terwijl een ander lijdt?
Neen, laat ik in barmhartigheid
Een ander geven,
Heel mijn streven en leven
Richten op de noodzaak van anderen,
Laat ik zijn de offeraar,
Laat ik het vuur dat in mij leeft geven
Opdat ook ik ontvangen mag
Van Hem die geeft het leven.
Laat ik gaan de weg en wachten op het woord.
Soms wordt mijn ziel een ogenblik bekoord
Door verre en ongehoorde melodie.
Maar nog erken ik niet de zin,
De harmonie van het bestaan.
En plotseling klinkt een Woord,
De inspiratie wordt tot sleutel
Waardoor de muren opengaan,
Ze vallen als eens Jericho
Zag vallen al z'n wallen
In één akkoord van zuiver zijn.
En ziet, uit de getallen
Wordt werkelijkheid.
Ik versta de wereld, begrijp het bestaan,
Ik weet waarom ik deez' weg nu moet gaan
En weet ik zal eens bereiken.
Zeker, er wacht mij 'n zware strijd
De overwinning wordt
Niet zo maar bereikt,
Zij wordt u niet door anderen bereid.
Ge hebt een karakter, een zin en een taak,
Maar zult vaak uzelve eerst overwinnen
Voordat gij in werkelijkheid kunt beginnen
De taak van de Eeuwigheid.
Want in u leeft een Kracht en strijd
Die langzaam in uw ziel ontplooit,
En langzaam ook uw zijn vermooit,

Waaruit u allen wordt geboren,
Bewustzijn en de hemelkoren
Zingen u het lied des Zijns.
Hoe klinkt die hemelmelodie?
Zacht ruisend gaat het door de sferen,
Het ongesproken Woord,
De stille Naam des Heren
En 't wonderschoon Akkoord
Dat eens de schepping kon regeren.
Dan klinkt er de vervlogen Klank
Van eerste scheppingsdag.
En ziet de ziel herleeft zichzelf,
Zij weet en mag nu eindelijk aanschouwen
De Krachten die het bestaan u bouwen.
Dan weet men, kan met stil vertrouwen
Gaan tot Hem die alle Leven geeft.
En dan geborgen zijn in Hem,
Te leven dan met al wat leeft,
Te strijden dan met al wat strijdt
En toch te kennen, grote Harmonie
Van Gods Oneindigheid.

Ik dank u voor uw aandacht, vrienden.

Ik wens u goedenavond en een gezegende huisgang en nachtrust.